

ערוך לנר

בגמרא ולא הניחוני ללמוד אלא דבר א' במשנתינו. י"ל בדרך דרוש הא הניחו לו ללמוד דין זה דרצו לרמוז לו דין מוסר במה שחשדו אותו דיש להבין מה הי' הטעם של השלמים תלמידי ר"א שלא רצו להכניס לרבי לביהמ"ד וכי כן דרך הצדיקים למנוע טוב מבעליו ולהחזיל מללמוד תורה, אכן י"ל דכוונתם לשם שמים הי' ע"פ מה דאמרינן בקדושין (נב:): כשמת ר"מ אמר להן רבי יהודה לתלמידיו אל יכנסו תלמידי ר"מ לכאן מפני שקנטרנים הם ולא ללמוד תורה הם באים אלא לקפחני בהלכות הם באים ע"ש, וכן י"ל שחששו תלמידי ר"א לרבי שבא מבית המדרש אחר שלא בא רק לקנטר ולבייש את רבם ומשום כבוד רבם עשו כן, אכן לכאורה י"ל איך נחשד רבי בעיניהם שיבייש ויקניט ת"ח אפי' אינו רבו הא מרבינן בקדושין (נז:). מאת ד' אלקיך תירא דצריך לכבד ולירא מת"ח אבל י"ל דלמא סברו דרבי לא דרש את כהך תנא דמייתי התם ולדידי' ליכא אזהרה לירא

מהר"ל תפארת ישראל פ"ז

האלו ופרשנו אותו במקום אחר. כלל הדבר כי האדם יוצא לפעל על ידי אלו המצות עד שהוא בשלימות הגמור, ועם כי בודאי כל דברי תורה דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום, כלומר כי כל דרכיה של תורה הם טוב בעצמם וזה כנגד מצות עשה, וכל נתיבותיה שלום וזה כנגד לא תעשה, שכאשר ישמור האדם החוק שנתן לו השם יתברך שלא יעבור שס"ה מצות לא תעשה ולא יצא האדם מן החוק המוגבל ואז יש לו שלום, וכאשר יעבור החוק ונכנס בגבול אחר שאינו ראוי לו אין שלום לו רק השלום כאשר ישאר כל אחד בגבול שלו, מכל מקום אין מה שצויה השם יתברך

מהר"ל נתיב השלום פ"א

הכל ולכך שמו ית' שלום, והדברים אשר אין שלום בהם מצד כי נכנסו זה בזה ונדחה זה מזה ולכך אין בהם שלום כאשר תאחד נכנס בגבול השני, והש"י שהוא צורה אחרונה עושה הפרש ביניהם ובוזה יש שלום ביניהם עד שאין אחד נכנס בגבול האחר וכל אחד עומד בעצמו והכל צריכים לקבל השלום אף העליונים רק הש"י הוא השלום בעצמו, ולכך בשם הזה אשר

יבמות פד

עניין: תלמידי רבי אלעזר בן שמוע

מת"ח שאינו רבו כמש"כ המהרש"א בח"א בהך מימרא בפ"ב דפסחים ולכן הניחו לו ללמוד הך דין דאנדרוגינוס חייב סקילה כזכר דמוכח מזה דדרשינן את ע"פ הפי' שכתבתי לעיל דמאי דפריך באשה שלא כדרכה מנ"ל לא פריך רק לרבנן ולא לר' סימאי וא"כ מדלא חייב רק כזכר ולא בשתי מקומות ע"כ דאתיא מואת זכר וא"כ ק' זכר דעלמא מנ"ל וע"כ צ"ל כתי' הגמרא דאתיא מאשה וא"כ ק' של"כ מנ"ל וצ"ל מואת וא"כ ע"כ מוכח דדרשינן את וא"כ מרבינן נמי מאת ד' אלקיך תירא ת"ח להשוות מוראם למורא שמים ובוזה רמזו לו שלא יבא לקנטר אבל ח"ו רבי לא הי' כוונתו לכך אלא ללמוד ממש וזה מורה במה שאמר כשהלכתי ללמוד תורה אצל רב"ש:

מהר"ל חידושי אגדות שבת כה:

ויש לך לדעת, כי אין נאה וכלים נאים שעליה רבי נקרא שלום רק הואר אבא אמר זו מטה מוצעת בלבד, מפני שהוא נותן ואשה מקושטת לת"ח. הבדל בין הדברים, וזהו השלום כאשר יש הבדל בין הדברים. כי כאשר נקרא החושך ערב, מפני שבחושך הדברים הם מעורבים, ואין נכר זה בפני זה והם מעורבים יחד, והאור נקרא בוקר שעל ידי האור יש ביקור בין הדברים בין זה לזה, וכאשר יש בקור בין דבר לדבר, הוא השלום אשר הוא בין הדברים, [ואין אחד נכנס ומתערב בחבירו רק כל אחד בפני עצמו]. ולפיכך נקרא גר שבת שלום, כאשר האדם שובת ממלאכה ויש לו גר

מהר"ל גור אריה בראשית פ"ד אות י'

חולקים⁶². פירוש הדרש הוא כאשר התבאר לך למעלה (אומ' ו), כי קין והבל היו שני הפכים, ואילו היו מובדלים לגמרי בלא השתתפות כלל – אז היה שלום ביניהם, כי זה היה כמו השלום שעושה הקדוש ברוך הוא בין גבריאל שהוא אש ומיכאל שהוא מים, ואין האחד מכבה את חבירו (נמדנ"ר י, ט)⁶³. אבל הם⁶⁴ היו הפכים ולא היה הבדל ביניהם, כי זה נכנס ברשות חבירו; כי לקין